

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **E. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2012, č. j. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 20. 11. 2013, č. j. 52 Ad 12/2013 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2012, č. j. X, ve věci starobního důchodu.

Žalobkyně nebyla v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, požádala o jeho ustanovení soudem. Usnesením ze dne 14. 2. 2014, č. j. 3 Ads 110/2013 - 23, Nejvyšší správní soud její žádost zamítl, neboť na základě žalobkyní vyplněného formuláře „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce“ dospěl k závěru, že má dostatečné finanční prostředky k uhrazení nákladů svého právního zastoupení a nejsou tudíž u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Soud tímto usnesením žalobkyni dále vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti. Současně ji poučil, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude její kasační stížnost odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 20. 2. 2014.

Ve svém podání ze dne 3. 3. 2014 žalobkyně uvedla, že ve formuláři potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech nebyla žádná kolonka pro uvedení nákladů na bydlení, dodatečně proto uvádí, že nájemné za byt činí 3.807 Kč, SIPO 1.943 Kč, nájemné za garáž 800 Kč a splátka na auto 7.000 Kč, celkem tyto náklady činí 13.550 Kč. Žádného advokáta se jí dosud nepodařilo opatřit.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobkyně však nebyla zastoupena advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Nejvyšší správní soud ji vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobkyně ale výzvu soudu nerespektovala, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložila.

Ohledně žádosti žalobkyně ze dne 3. 3. 2014 o zohlednění dalších jejích nákladů Nejvyšší správní soud předně uvádí, že žalobkyně byla povinna uvést veškeré své náklady již ve lhůtě stanovené k doložení jejích majetkových poměrů. Její námitka, že ve formuláři potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech nebyla žádná kolonka pro uvedení nákladů na bydlení, je nepřipadná. Žalobkyně měla možnost tyto náklady uvést v položce X. potvrzení označené jako „Jiné okolnosti, které by mohly mít vliv na osvobození“. Zde ostatně zmínila své výdaje na pobyt v rehabilitačním ústavu, nemocnici, výdaje za pomůcky a léky. Při vyplňování formuláře si byla nepochybně stejně tak vědoma i dalších svých nákladů, které navíc podle jejího tvrzení činily značnou část jejích příjmů. Bez ohledu na to, že žalobkyně veškeré své náklady ve stanovené lhůtě neuvedla, Nejvyšší správní soud konstatuje, že ani dodatečné zohlednění nákladů na bydlení ve výši 6.550 Kč by nemělo vliv na závěr o tom, že má žalobkyně dostatečné prostředky na úhradu právního zastoupení pro řízení o kasační stížnosti. Náklady na splácení dluhu za pořízení vozidla pak nelze při posouzení majetkové situace žalobkyně pro účely osvobození od soudních poplatků zohlednit.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. března 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu